

INLEDNING TILL DEL 2 AV DET OFFENTLIGA SAMRÅDET OM POSTTJÄNSTER

I samrådets andra del var frågorna mer detaljerade och krävde dessutom utförligare svar. Frågorna berörde många olika ämnen av betydelse för den europeiska postsektorns framtid (en komplett förteckning över frågorna återfinns i bilaga 1). Del 2 var frivillig och öppen för alla som önskade delta. Del 2 visade sig dock vara särskilt intressant för arbetsmarknadens parter, konsument- och branschorganisationer, tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster samt företag med ett stort antal postförsändelser.

Det kom in 103 svar. En förteckning över deltagarna återfinns i **bilaga 2**.

Deltagarkategori:	Antal
Privat företag	5
Fackförening	18
Branschorganisation	26
Nationell tillsynsmyndighet	8
Postoperatör	20
Budfirma	4
Konsumentorganisation	11
Ministerium eller politiskt parti	6
Annan	5

FRÅGOR OCH SAMMANFATTNING AV SVAREN

F1 I fråga om samhällsomfattande tjänster:

- **Vilka posttjänster bör vara samhällsomfattande?**

Generellt ansåg de flesta – men inte alla – deltagare att det befintliga, breda produktutbud som fastställs i direktivet är bra (dvs. postförsändelser <2 kg, paket, rekommenderade och assurerade försändelser). Deltagarna var oeniga om vilken gräns som skulle gälla för paket, dvs. 10 eller 20 kg (ingen deltagare krävde dock att medlemsstaterna inte längre skulle kunna bestämma detta själva). Vissa deltagare – framför allt konsumentorganisationer – ville att fler tjänster skulle ingå i de samhällsomfattande tjänsterna i EU (t.ex. postkontorstjänster, tidningar, artiklar för synskadade) för att säkra det fortsatta tillhandahållandet av dessa tjänster, medan andra ville ta bort tjänster (t.ex. rekommenderade och assurerade försändelser), eftersom marknaden redan tillhandahöll dessa tjänster i de flesta medlemsstater.

En inte så liten minoritet ansåg att samhällsomfattande tjänster bara skulle avse enstaka postförsändelser (som skyddsnät för konsumenten), och alltså inte masspost och direktreklam – återigen på grund av att marknaden kan tillfredsställa dessa kundbehov. Bland denna deltagargrupp hävdade några att definitionen av de samhällsomfattande tjänsterna var för specifik, med tanke på kostnaderna och tillgången till alternativa kommunikationsmedel.

Flera branschorganisationer uppgav dock att företagspost på längre sikt förmodligen inte längre borde ingå i de samhällsomfattande tjänsterna, men att det först måste finnas

verklig konkurrens (dvs. ännu inte i alla länder och kanske bara där marknadens självreglering skulle vara bättre för de stora användarna än fortsatt förhandsreglering).

- **Hur kan medlemsstaterna se till att de samhällsomfattande tjänsterna definieras på ett sådant sätt att de verkligen tillgodoser kundernas behov?**

Nästan alla deltagare föreslog en mix av studier, kundenkäter och samråd före eventuella ändringar. Enligt de flesta borde ansvaret för detta ligga hos de nationella tillsynsmyndigheterna. Studier om kundernas behov förväntades behövas nu, vilket betyder att de samhällsomfattande tjänsterna för närvarande eventuellt är definierade på ett sätt som inte stämmer överens med kundernas behov (vilket kanske delvis hänger ihop med rådande oenighet om vad som ska ingå i samhällsomfattande tjänster). På en mer praktisk nivå var några deltagare oroade över att vissa medlemsstaters tillsynsmyndigheter inte var tillräckligt oberoende för att faktiskt kunna ändra definitionen av samhällsomfattande tjänster i sin medlemsstat i enlighet med resultaten från eventuella studier. Dessutom tvivlade deltagarna på att tillsynsmyndigheternas interna resurser/budget skulle räcka för att lägga ut studierna på entreprenad.

- **Bör omfattningen av de samhällsomfattande produkterna och tjänsterna ytterligare harmoniseras på EU-nivå, eller bör det i fråga om vissa inslag vara upp till medlemsstaterna att bestämma omfattningen utifrån kundernas behov och utvecklingen på marknaden?**

Nästan alla deltagare var överens om att omfattningen av de samhällsomfattande tjänsterna inte borde harmoniseras ytterligare. Denna allmänna hållning byggde dock på något motstridiga uppfattningar. Några deltagare var emot all harmonisering, eftersom EU-lagstiftning enligt dem leder till en försämring som *tvingar* fram en sänkning av den standard som är inskriven i nationell lagstiftning. Andra deltagare befarade att en harmoniserad standard skulle leda till att definitionen blev tydligare men *onödigt omfattande* så att medlemsstaterna inte längre skulle kunna lindra orimliga ekonomiska effekter av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänsterna på en liberaliserad marknad genom att ändra definitionens omfattning, vilket är tillåtet enligt gällande direktiv.

F2

- **Är de nuvarande skyldigheterna i fråga om samhällsomfattande posttjänster fortfarande ändamålsenliga?**

Bland svaren på denna fråga kan man urskilja mellan fyra, ungefär jämnstora grupper: i) de som tycker att definitionen av de samhällsomfattande tjänsterna är för specifik (som skäl för detta hävdades exempelvis att konsumenterna inte verkligen kräver leverans fem dagar i veckan); ii) de som anser att de befintliga skyldigheterna är för svaga, att gällande lagstiftning är för ”mjuk” för en avreglerad marknad och att de samhällsomfattande tjänsterna borde stärkas genom föreskrifter om kontroll av tjänsternas tillförlitlighet och kvalitet; iii) de som tycker att en samhällsomfattande tjänst är en grundläggande rättighet för alla EU-medborgare – att ha tillgång till en posttjänst som kanske inte är bättre än dagens men som åtminstone inte heller är sämre (och som därför implicit anser att vissa inslag, exempelvis enhetlig taxa och leverans fem dagar i veckan, är grundläggande); iv) de som tycker att de nuvarande skyldigheterna är bra som de är.

En rad deltagare ansåg att en abstrakt utvärdering av de samhällsomfattande tjänsternas lämplighet bara skulle ha ett begränsat värde, om den inte kopplades till den praktiska frågan om hur skyldigheterna ska finansieras på en liberaliserad marknad.

Flera deltagare tyckte visserligen att de samhällsomfattande tjänsterna var viktiga för regionernas sociala sammanhållning och ekonomiska utveckling men sade inte om de var viktigare än andra tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Ingen försökte heller kvantifiera hur mycket de samhällsomfattande tjänsterna bidrar till efterfrågan på posttjänster, till konsumenternas välstånd eller näringslivets utveckling, utan tyckte i många fall att detta var självklart.

- **Bör skyldigheterna i fråga om samhällsomfattande posttjänster tillämpas på ett enhetligt sätt?**

De flesta deltagare uppgav att en del av de samhällsomfattande tjänsterna borde tillämpas enhetligt i hela EU, men att medlemsstaterna borde kunna gå utöver minimikraven med hänsyn till nationella förväntningar och behov. Svaren låg i huvudsak i linje med svaren på fråga F1, dvs. många deltagare upprepade behovet av samhällsomfattande tjänster inom hela sitt territorium. Frågan huruvida de samhällsomfattande tjänsterna får eller bör åläggas nya marknadsaktörer kom upp i samband med fråga F5 (skydd).

F3

- **Krävs det ett monopoliserat område för att upprätthålla de samhällsomfattande tjänsterna? Vilka fördelar och nackdelar medför samhällsomfattande tjänster på en konkurrensutsatt marknad?**

Bland svaren på den första frågan kan man urskilja tre, ungefär jämnstora grupper: ”Ja”, ”Nej” och ”I vissa medlemsstater”. De som tyckte att det absolut inte behövdes något monopoliserat område (bland annat en rad tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster, nationella ministerier och privata företag) pekade ut enskilda medlemsstater (bland annat UK/DE/SE). De ansåg därmed implicit att det inte heller krävdes i andra länder men var medvetna om risken för en smärtsam övergångsperiod och omstrukturering för att man skulle kunna säkra den etablerade operatörens ekonomi. De som uppgav att det eventuellt kunde behövas ett monopoliserat område (bland annat några deltagare i BE/EL och flera arbetsmarknadsparter) lyfte bland annat fram följande faktorer: i) statistiska volymer, ii) jämförelsevis få försändelser per capita, iii) glesbygdsproblem, iv) förlustbringande ”överknäck” av EU-skyldigheter på medlemsstatsnivå, v) stelheter på den nationella arbetsmarknaden/arbetstagarers rättigheter. En kombination av dessa faktorer skulle enligt dessa deltagare göra att man skulle tvingas bibehålla det monopoliserade området – antingen på obegränsad tid eller tills man hittar alternativa finansieringsmekanismer. Särskilt en rad deltagare från Östeuropa var mycket oroliga för att statliga bidrag inte skulle kunna täcka förlusterna för de samhällsomfattande tjänsterna.

Generellt tyckte deltagarna att nackdelarna med en marknadsöppning övervägde fördelarna. Vanligtvis nämndes följande nackdelar: i) korssubventioner från ett icke-monopoliserat till ett monopoliserat område riskerar att snedvrider konkurrensen; ii) risk för att nya marknadsaktörer ”tar russinen ur kakan”; iii) sämre tjänster i glesbygd (kan eventuellt motverkas genom fortsatta lagliga skyldigheter – förutsatt att man samtidigt

löser finansieringsfrågan); iv) risk för att tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster inte får tillräckliga inkomster på grund av priskontrollmekanism.

Den 1 januari 2006 sänktes viktgränsen för försändelser på det tillåtna monopoliserade området till högst 50 g. Att effekten av detta ännu inte var känd anfördes av en rad deltagare som skäl för man inte ytterligare skulle begränsa det tillåtna monopoliserade området.

Denna pessimism delades emellertid inte av alla, vilket kan vara en följd av de erfarenheter som har gjorts i vissa medlemsstater eller branscher. Deltagarna såg främst följande fördelar: i) marknadsöppningen utsätter den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster för konkurrens och leder till en smalare, mer flexibel och kundinriktad verksamhet; ii) genom ökad effektivitet kan eventuellt både den etablerade operatören bibehålla en betydande marknadsandel och – förutsatt att lagstiftningen är vettig – därmed vara fortsatt ekonomiskt stabil så att operatören inte bara kan säkra det fortsatta tillhandahållandet av dessa tjänster utan också göra en normal vinst som räcker för investeringar.

Om det inte skulle finnas något monopoliserat område, påpekades dessutom att marknaden på många platser skulle kunna tillhandahålla de samhällsomfattande tjänsterna (utan laglig skyldighet, dvs. enligt principen om minsta marknadspåverkan).

F4

Bör det fastställas en gemensam metod för bedömning av kostnaden för de samhällsomfattande tjänsterna (enligt telekomexemplet), och vem ska i så fall fastställa metoden? Vilka kriterier ska ingå i beräkningen (i allmänna ordalag)?

Många deltagare tyckte att en gemensam metod skulle vara bra. Det föreslogs dock så många olika metoder och kriterier att man förmodligen måste hålla den gemensamma EU-metoden på en mycket allmän nivå. En minoritet hävdade att kostnaden för de samhällsomfattande tjänsterna motsvarade en operatörs samlade förluster för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster. Den vanligaste åsikten var emellertid att kostnaden för de samhällsomfattande tjänsterna motsvarade antingen i) det vinnande anbudet i en offentlig upphandling för tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster, eller, om ingen verklig offentlig upphandling har ägt rum, ii) skillnaden mellan den vinst som en effektiv tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster gör med respektive utan skyldighet att tillhandahålla sådana tjänster (eventuellt också med hänsyn till andra fördelar såsom immateriell egendom). Enligt flera deltagare får man vid beräkningen inte bortse från en operatörs momsbefrielse.

F5

Tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster – skyddsmekanismer

Om det inte finns något monopoliserat område, vilka skyddsmekanismer skulle krävas för att säkra det fortsatta tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster så att de lämpar sig för en liberaliserad marknad, är godtagbara för både medborgare (i egenskap av användare och skattebetalare) och konkurrerande marknadsdeltagare samt är både enkla och billiga att förvalta?

Deltagarna föreslog i allmänhet två slags skydd: i) ett tydligt regelverk där skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster fastställs på medlemsstatsnivå; ii) olika alternativ för finansiering av denna skyldighet.

Regelverk – Enligt flera deltagare är det viktigt med klara, skäligen och bindande skyldigheter för de operatörer som utses. I annat fall skulle man enligt dessa deltagare riskera en försämring av tjänsternas standard. Enligt en rad deltagare skulle det inte krävas mer än så i vissa medlemsstater. Andra krävde ett strängt regelverk med skyldigheter kombinerad med skyddsmekanismer (se nedan). Andra varnade på nytt för en överdriven specificering av de samhällsomfattande tjänsterna, eftersom de var rädda för ökade ekonomiska kostnader för uppfyllandet av befintliga eller skärpta tjänstestandarder (se frågorna F1 och F2).

Finansiering

Enligt flera deltagare var frågan onödig, eftersom de samhällsomfattande tjänsterna gav en nettovinst (och inte utgjorde någon kostnad). De ansåg därför att det inte krävdes något skydd. Svaren gällde dock bara vissa länder. En deltagare hävdade att det inte fanns någon enkel lösning på de problem som nämns i frågan, dvs. en lösning som både ”lämpar sig för en liberaliserad marknad, är godtagbar för både medborgare (i egenskap av användare och skattebetalare) och nya marknadsaktörer samt är både enkel och billig att förvalta”.

De flesta deltagare uttalade sig dock för en kombination av följande, kvalitativt olika skyddsmekanismer: i) säkerställande av lönsamheten hos befintliga tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster med hjälp av incitamentbaserad reglering för att minska de ekonomiska kostnaderna för tjänsternas tillhandahållande och för att bidra till ett snabbt återställande av den ekonomiska balansen efter inträdet på marknaden; ii) möjlighet för tillsynsmyndigheten att återinföra priskontroll, om de samhällsomfattande tjänsternas finansiering visar sig bli ett problem; iii) förhandsreglering för nya marknadsaktörer med hjälp av licens-/tillståndsförfaranden (”pay or play”-mekanismer); iv) i efterhand uttagna avgifter för aktörer på postmarknaden (kompensationsfond) med hänsyn till operatörens effektivitet och skyldigheternas omfattning; v) statlig upphandling genom utnämning eller upphandling kombinerat med statligt stöd.

Tillämpning av skyddsmekanismer

Enligt vissa budfirmor och organisationer var behovet av skyddsmekanismer eventuellt överdrivet. Om det skulle krävas en finansieringsmekanism, skulle det enligt dem i alla fall inte vara motiverat att låta budfirmorna finansiera samhällsomfattande tjänster för det fall att de samhällsomfattande tjänsterna och budfirmornas verksamhet inte skulle överlappa varandra. Några deltagare tog också upp frågan om att tillåta korssubventioner mellan samhällsomfattande och andra tjänster. Även här gick meningarna isär. Vissa hävdade att sektorn för samhällsomfattande tjänster borde vara självfinansierande, medan andra ansåg att korssubventioner från icke-samhällsomfattande tjänster till samhällsomfattande tjänster skulle vara ändamålsenliga och därför godtagbara.

F6

Bör den lägsta kvalitetsnivån för inhemska tjänster harmoniseras ytterligare, och vilken grad av överensstämmelse, vilka produktslag och vilka mål skulle man i så fall sikta på?

De som ställde sig positiva till EU-omfattande mål/normer på medlemsstatsnivå (cirka 60 % av dem som deltog i del 2) intog i allmänhet en relativt försiktig hållning när det gällde hur detta skulle hanteras på EU-nivå och tyckte att det skulle räcka med en minimistandard som sedan kunde höjas av medlemsstaterna. De flesta deltagare var mest bekymrade över kvaliteten på tjänster för enstaka postförsändelser (dvs. privatpost).

De som var emot en harmonisering av normerna framförde olika skäl: i) subsidiaritet ii) skillnader i medlemsstaternas ekonomiska, marknadsmässiga och tekniska utveckling; iii) marknadskrafterna bör kunna bestämma tjänsternas kvalitetsnivå inom vissa marknadssegment; iv) artikel 17 i postdirektivet om gränsöverskridande post innebär redan en lämplig bas för kvaliteten på inhemska tjänster.

Andra förslag gällde bland annat i) kvalitetskrav för tjänster som tillhandahålls av nya marknadsaktörer (för att säkerställa "lika villkor" i förhållande till den operatör som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna; ii) reglering på EU-nivå av postkontorens placering och öppettider, som ansågs påverka kundtillfredsställelsen.

F7

Bör rutinerna för klagomål och kompensation stärkas på EU-nivå? Om ja, vilket proportionellt ingrepp krävs med hänsyn till erfarenheten från befintliga system?

Flera deltagare krävde obligatoriskt införande av CEN-standard 14012 (som gäller klagomål), men tyckte inte att det dessutom skulle krävas obligatorisk kompensation på EU-nivå, medan andra ansåg att nya marknadsaktörer skulle införa standarder. En rad belgiska deltagare tyckte att man borde tillsätta en postombudsman för alla postleverantörer, men denna åsikt delades inte uttryckligen av andra deltagare.

Enligt en nationell konsumentorganisation rådde en på det hela taget otillfredsställande situationen på grund av att tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster hade ett bristfälligt rättsligt ansvar, att det var den avsändande konsumenten som hade bevisbördan och att kompensationen för förluster i samband med förstörda/borttappade/försenade försändelser var otillräcklig. Organisationen hänvisade till EU:s nya lagstiftning om flygpassagerarnas rättigheter vid nekad ombordstigning, till lagstiftningen om konsumentkrediter och till tyska Telekoms konsumentskyddsbestämmelser (Telekommunikations-Kundenschutzverordnung) som relevanta exempel på hur bevisbördan kan flyttas från konsumenten. Organisationen nämnde dessutom som praktiskt exempel att det i Storbritannien och Sverige finns inlämningsbevis.

Flertalet deltagare ställde sig dock inte positiva till stärkta rutiner för klagomål och kompensation *på EU-nivå*, med hänvisning till i) subsidiaritet – med tanke på att detaljfrågorna i praktiken ändå måste lösas på nationell nivå; ii) direktivets gällande bestämmelser är redan tillräckliga (det egentliga problemet är att de inte tillämpas på rätt sätt); iii) verklig risk för en överreglering på ett område där marknadskrafterna skulle kunna ge tillräckligt skydd.

F8

Vilken funktion bör standardiseringen ha på framtidens postmarknad?

Det gick en klar skiljelinje mellan dem som tyckte att standardiseringen borde inriktas på enhetliga kontrollsystem som gör det möjligt att jämföra olika länders operatörer (t.ex. för klagomål/kvalitetskontroll) och dem som prioriterade en minskning av den administrativa bördan till följd av medlemsstaternas olika tekniska krav i fråga om försändelsernas utformning för att minska kostnaderna för hanteringen och för att på så sätt göra branschen mer effektiv.

Få deltagare var emot att kommissionens fortsatte att allmänt arbeta för en standardisering. Trots de resultat som hittills har uppnåtts inom ramen för den europeiska standardiseringsorganisationen CEN, ansåg en majoritet att det bör vara upp till marknaden att bestämma vad och när något ska standardiseras, och verkade vara emot en mer aktiv insats från kommissionen.

F9

Kommentera de olika alternativen och ange i förekommande fall vilka villkor som ska knytas till tillstånden (framför allt i fråga om samhällsomfattande tjänster), på vem villkoren ska tillämpas och hur de ska verkställas.

Det var främst branschorganisationer (branschövergripande organisationer och anhängare av en marknadsöppning) som tyckte att det befintliga licenssystemet skulle avskaffas.

Många tyckte att det nuvarande licenssystemet skulle fortsätta, samtidigt som man borde harmonisera (dvs. tillnära) licenskraven så att nya operatörer inte hindras från att komma in på marknaden när kraven tillämpas av tillsynsmyndigheterna. Deltagarna erkände samtidigt att det kan vara skäligt att kräva att nya marknadsaktörer följer de verkligt väsentliga postsäkerhetskraven. En tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster ville att tillsynsmyndigheterna skulle i) samråda om tilldelningen av varje licens; ii) fastställa en giltighetstid för varje licens; iii) fastslå tämligen specifika krav för nya marknadsaktörers företagsstyrning. Det var dock inte många deltagare som höll med om den sista punkten.

Få deltagare tyckte att licenskraven skulle utökas, kanske på grund av att de insåg att detta ytterligare skulle kunna höja tröskeln för nya marknadsaktörer. Det kom dock in flera förslag, bland annat om följande: ett licens-/tillståndsförfarande för budfirmor (från en sammanslutning av budfirmor i en medlemsstat); införande av ett ”pay or play”-krav för att undvika att nya marknadsaktörer ”tar russinen ur kakan”, eller en uppmjukning av kravet på enhetlig taxa; krav på nya marknadsaktörer att offentliggöra siffror om sin kvalitet/tillförlitlighet för att undvika skillnader i konsumentinformationen och krav på dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster att införa identiska eller jämförbara system för prestandahantering.

F10

Krävs det bättre definitioner för tillsynsmyndigheternas oberoende, funktioner och ansvarsområden än de som fastställs i postdirektivet?

En tillsynsmyndighet påpekade att det alltid finns risk för intressekonflikter, om staten är den enda aktieägaren eller om tillsynsmyndigheten ingår i ett ministerium. Enligt många

deltagare måste större uppmärksamhet ägnas åt tillsynsmyndigheternas oberoende i verksamhetsutövningen (och inte bara det rättsliga oberoendet).

Några deltagare såg EU-lagstiftningen som ett sätt att öka tillsynsmyndigheternas ansvarsområden och att på så sätt bana väg för en mer detaljerad, sektorspecifik reglering. Andra deltagare uppfattade EU-lagstiftningen som ett sätt att minska onödig reglering och i stället få en ”mjukare” reglering i sina länder.

Ett tänkbart problem som en tillsynsmyndighet lyfte fram var att tillsynsmyndigheterna saknar rättslig behörighet att genomföra marknadsanalyser (exempelvis om vilka produkter som bör ingå i de samhällsomfattande tjänsterna) eller att göra ändringar i regelverket – vilket kanske är ännu viktigare.

Många deltagare beklagade bristen på insyn i tillsynsmyndigheternas nuvarande uppgifter i fråga om förhandsgranskning av kostnadsredovisning, kostnadsfördelning och särskilda taxor.

F11

Bör den detaljerade definitionen av tillsynsmyndigheternas uppgifter och utbytet av bästa praxis underlättas genom att det tillsätts en europeisk grupp för posttillsynsmyndigheter, eller bör arbetet fortsätta inom ramen för befintliga organ?

En överväldigande majoritet uttalade sig för att man skulle använda befintliga organ för utbyte av bästa praxis (närmare bestämt var de flesta emot inrättandet av ett nytt organ). Överraskande nog var deltagarna splittrade i fråga om vilket forum som redan nu ansvarar för detta – den ena hälften ansåg att det var den kommitté som har upprättats genom postdirektivet och den andra hälften pekade ut Europeiska kommittén för postreglering (CERP), där 46 länder ingår. CERP har krävt att få status som officiell förhandlingspartner i europeiska förhandlingar.

F12

Bör bestämmelser om tillsynsmyndigheternas finansiering införas på EU-nivå eller på medlemstatsnivå?

En överväldigande majoritet ansåg att man skulle låta medlemsstaterna bestämma detta. Som skäl angavs bland annat subsidiaritet och skillnader i ländernas rättssystem och institutioner.

F13

Bör man bibehålla postdirektivets bestämmelser om tillgång till postnätets efterföljande led eller krävs det en mer detaljerad, obligatorisk modell?

Få deltagare ville ha ett system för obligatorisk tillgång med prisreglering. Några uppgav rättsliga och ekonomiska skäl för att tillgången till postnätets efterföljande led inte var någon viktig faktor (och som enligt deras åsikt därför inte uppfyllde de relevanta villkoren för att tillgången skulle föreskrivas på EU-nivå).

De som var positiva hänvisade till den dominerande operatörens skalfördelar och menade att det var sannolikt att den nuvarande tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster skulle behålla sin dominerade ställning. De hävdade dessutom att konkurrensen i postbefordrans samtliga led – i vissa lagstiftningsscenarioer – skulle kunna leda till minskat ekonomiskt välbefinnande på grund av reducerade skalfördelar i befodringsnäten. Konkurrens baserad på tillgång ansågs därför vara det enda sättet att på kort och medellång sikt sporra nya aktörer till att etablera sig på marknaden (och samtidigt fungera som ersättning för konkurrensstryck i befodringsnätet). Det påpekades emellertid att tillgången på längre sikt rentav skulle kunna stärka ställningen för den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster – på grund av bristande konkurrens i befodringsnätet – och att tillgångspriserna därför borde kontrolleras i viss omfattning – framför allt för att undvika diskriminering mellan dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster (med vertikalt integrerade nät i tidigare och efterföljande led) och nya marknadsaktörer (som bara har tillgång till nätets efterföljande led). Endast några få deltagare uttalade sig för att tillsynsmyndigheten skulle kontrollera tillgångspriserna.

F14

Bortsett från frågan om tillgång till nätets efterföljande led, till vilka beståndsdelar av postinfrastrukturen krävs lika tillgång och vad ska man betala för detta? För vilka beståndsdelar krävs regler på EU-nivå?

Flera deltagare gjorde (direkt eller indirekt) åtskillnad mellan ”viktiga anordningar och prestationer” inom postinfrastrukturen och vissa ”viktiga medel”, till vilka nya marknadsaktörer måste ha tillgång för att verkligen kunna konkurrera på postmarknaden. Definitionen av ”viktiga medel” (dvs. sådant som alla operatörer måste ha tillgång till) varierade dock i medlemsstaterna. I vissa medlemsstater tillhandahölls till exempel postnummerinformation av flera konkurrerande operatörer (och därför kunde man inte rimligtvis kräva att en av operatörerna skulle bevilja tillgång), medan sådan information i andra medlemsstater ingick i ansvarsområdet för den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, eller ett ministerium, utan andra alternativ på marknaden. De flesta deltagare ansåg därför att detaljerade EU-regler på detta område skulle ställa till med problem och att frågan bäst kunde lösas på nationell nivå.

I fråga om betalning för tjänsterna ansåg några deltagare att priset åtminstone skulle vara kostnadsstyrt eller direkt kostnadsbaserat med endast normal vinstmarginal. Majoriteten ansåg dock att frågan borde lösas genom affärsförhandlingar mellan de avtalsslutande parterna.

En postoperatör påpekade att begreppet ”tillgång” i postdirektivet redan var definierat som inlämningsställe och försökte vederlägga EU:s behörighet att ytterligare ingripa på dessa områden.

F15

Kostnadstäckning:

- **Kostnadstäckning: Bör tillståndet att tillämpa enhetliga taxor gälla alla samhällsomfattande tjänster? Hur bör man reglera beslutet om enhetliga taxor kontra kostnadstäckning?**
- **Bör man bibehålla postdirektivets bestämmelser om terminalavgifter?**
- **Bör man bibehålla postdirektivets bestämmelser om icke-diskriminering i fråga om särskilda taxor inom ramen för EU:s konkurrenslagstiftning?**

Enhetlig taxa – Det påpekades att ett förbud mot enhetliga taxor (dvs. en ändring av postdirektivet) skulle strida mot subsidiaritetsprincipen. Många deltagare skilde dock mellan den enhetliga taxans fördelar för privatpost och möjligheten att tillämpa icke-enhetliga taxor på företagspost och fördelarna med detta när det gällde att avskräcka ineffektiva marknadsaktörer från att ta sig in på marknaden. Tillämpningen av en enhetlig taxa är klart kopplad till fråga F1 (huruvida en produkt är en ”samhällsomfattande tjänst”), en fråga där medlemsstaternas flexibilitet redan är betydande.

Terminalavgifter – Jämförelsevis färre deltagare tog upp frågan om terminalavgifter. En deltagare hyste farhågor om att man i praktiken inte uppfyllde undantagsvillkoren i Reims-avtalet enligt artikel 81.3 i EG-fördraget om tillgång för tredje part när det gällde gränsöverskridande post (dvs. den teoretiska möjligheten var inte genomförbar i praktiken), och ansåg att de dolda kostnaderna för tredje parts tillgång, exempelvis kvalitetsmätning och betalningar till IPC (*International Post Corporation*) inte borde vara så höga att de i praktiken hindrade användningen av tredje parts tillgång.

Särskilda taxor/konkurrenslagstiftning – Deltagarna kan i huvudsak delas upp i tre grupper: i) de som anser att postdirektivets särskilda bestämmelser är överflödiga, att de sektorspecifika reglerna bör upphävas och att man bara bör tillämpa konkurrenslagstiftningen; ii) de som tycker att postdirektivets gällande regler inte är tillräckligt tydliga och som anser att tillsynsmyndigheterna skulle göra mer nytta på detta område om de hade strängare och bättre underlag för förhandshandling; iii) de som anser att den nuvarande lösningen bör bibehållas – denna sista grupp var i knapp majoritet.

F16

Kostnadsredovisning

- **Är direktivets nuvarande principer för kostnadsfördelningen onödigt stränga?**
- **Är direktivets kostnadsredovisningsregler för stränga eller för fria, eller är de inte tillräckligt tydliga? Bör man införa en obligatorisk metod för fördelning av gemensamma kostnader?**
- **Hur mycket insyn bör allmänheten få i den redovisning som enligt lag måste upprättas av de operatörer som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, och gör en fullständig marknadsöppning att det krävs mer insyn?**

Av de relativt få deltagare som gav ett utförligt svar på denna fråga ansåg de flesta att det gällande direktivets principer för kostnadsredovisning allmänt sett var bra. Tre tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster påpekade dock att fördelningsregeln för gemensamma kostnader (särskilt artikel 14.3 b iii) var för sträng. De ansåg visserligen att det gällande direktivet skulle kunna vara tydligare på denna punkt, men sektorn visade

inte mycket stöd för bindande EU-regler för kostnadsredovisningen. Några deltagare skulle föredra att få principbaserad rådgivning och hjälp.

I fråga om offentliggörande av och insyn i redovisningen, var det många industri- och handelssammanslutningar samt budfirmor som var klart för att lagstadgad redovisning skulle offentliggöras. Varken de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster eller tillsynsmyndigheterna var dock positiva till ett obligatoriskt offentliggörande, utom de som redan redovisar öppet.

De deltagare som ville ha mer insyn gjorde gällande att man endast genom att offentliggöra lagstadgad redovisning kunde visa att det inte förekom några otillbörliga korssubventioner och att man verkligen följde bestämmelserna i postdirektivet. Flera deltagare påpekade däremot att det av direktiv 80/723/EEG (om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag) framgår att om ett organ finansieras med offentliga medel (exempelvis i fråga om samhällsomfattande tjänster) skulle detta kunna fungera som alternativ kontrollfunktion samtidigt som man respekterar operatörens rätt till affärshemligheter på de områden som inte finansieras med offentliga medel.

När det gäller kraven på insyn i lagstadgad redovisning borde ändras när väl marknaden har öppnats fullt ut förnekade de flesta deltagare att det skulle finnas någon koppling mellan redovisningens offentliggörande och marknadsöppningen såsom det antyds i frågan. De hänvisade i stället till *graden av konkurrens på marknaden* (dvs. i och med att *konkurrensen* ökar bör rapporteringskraven minska). En tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster verkade vara helt emot ett offentliggörande och hävdade att om det inte fanns något krav på att offentliggöra redovisningen inskrivet i det gällande postdirektivet (som togs fram när konkurrensen på de europeiska postmarknaderna i de flesta medlemsstater ännu låg i sin linda) borde något sådant krav definitivt inte införas nu.

F17

Bör priskontroller begränsas till sådana posttjänster som tillhandahålls under förhållanden som präglas av marknadsdominans? Hur ska i så fall marknadsdominansen bedömas, på vilken nivå och av vem?

Få deltagare tyckte att det var bra att avgöra prisregleringens omfattning utifrån en eventuell marknadsdominans eller betydande ställning på marknaden. De flesta föreslog som en bättre (och mer nyanserad) metod att tillsynsmyndigheterna skulle göra ett konkurrensbaserat test, även om några befarade att särskild och kunnig personal skulle krävas för ett sådant test.

Flera tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster ansåg att man efter en fullständig marknadsöppning borde begränsa priskontrollen i EU-lagstiftningen till enstaka postförsändelser/privatpost/småföretagspost och hävdade att marknadskrafterna skulle reglera priserna. Branschorganisationerna var allmänt splittrade i denna fråga. De erkände visserligen principen att avreglering måste gå hand i hand med liberalisering, men hävdade att marknadskrafterna på vissa nationella marknader och delmarknader fortfarande var så svaga att de under en övergångsperiod måste ersättas med fortsatta priskontroller.

Bland andra metoder som föreslogs nämndes Herfindahl-indexet (som mäter ställningen på marknaden) och, mer allmänt, justeringar av de metoder som används inom telekom.

F18

Tror du på ekonomisk tillväxt i postsektorn som helhet efter den fullständiga marknadsöppningen, och hur tror du att utvecklingen ser ut på sikt? Hur påverkas sysselsättningen?

F19

Vilka positiva eller negativa effekter skulle den fullständiga marknadsöppningen kunna få för arbetsmarknaden? Hur skulle man kunna undvika eller begränsa de negativa effekterna?

De flesta deltagare ansåg att det fanns både positiva och negativa aspekter och analyserade ekonomin och arbetsmarknaden samtidigt. Frågorna besvarades därför tillsammans.

Flera postoperatörer hänvisade till postsektorns mognadsgrad och trodde visserligen att nya marknadsaktörer skulle kunna driva på innovation och tillväxt men var mycket tveksamma till om detta skulle uppväga kunna följderna av att postvolymerna oundvikligen skulle minska till följd av ökad e-postanvändning. Några operatörer gick ännu längre och varnade för att liberaliseringen skulle ge upphov till marknadsinträde av ineffektiva nya aktörer, en negativ spiral och till sist troligtvis ekonomisk kollaps för tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster.

Alla var dock inte lika pessimistiska, och ett stort antal deltagare hoppades på konkurrensens klassiska fördelar (lägre priser, större valfrihet, högre kvalitet). Ökande volymer inom sektorn för bud och små paket och operatörernas förbättrade kostnadseffektivitet efter marknadsöppningen (vilket minskar kostnaden för post jämfört med alternativa kommunikationsmedier) skulle tillsammans öka tillväxten – även om det kan hävdas att tillväxten inom småpaketssektorn (på grund av ökad postorder-/Internetförsäljning) inte påverkas av marknadsöppningen, eftersom många av dessa postförsändelser redan nu inte tillhör de tjänster som får omfattas av monopol.

När det gäller verkningarna på kort och medellång sikt ansågs liberaliseringen och konkurrensen i huvudsak direkt gagna företaget med ett stort antal postförsändelser.

Flera deltagare påpekade att marknadsöppningen – och sektorns efterföljande omstrukturering – skulle bidra till *hållbar* sysselsättning genom att posten görs lönsam på en bredare kommunikationsmarknad.

Många arbetsmarknadsparter erkände visserligen att nya marknadsaktörer på medellång och längre sikt skulle kunna skapa ett stort antal hållbara arbetstillfällen, men trodde att marknadsöppningen skulle leda till en betydande minskning av sysselsättningen. Några deltagare påpekade samtidigt att en sådan minskning i många medlemsstater var nödvändig oberoende av EU:s marknadsöppning. Det fanns också farhågor om att nya marknadsaktörer skulle skapa ett annat slag av arbetstillfällen än de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster (lägre lön/sämre sociala förmåner). Några

arbetsmarknadsparter intog därför en mycket avvaktande hållning i fråga om all slags utjämning av antalet arbetstillfällen.

Dessutom ansågs det att marknadsöppningen skulle öka trycket på vissa befintliga operatörer. Några deltagare förklarade hur en fullständig marknadsöppning skulle öka och påskynda behovet av optimering och ökad effektivitet, framför allt på följande tre områden: i) personalstyrka (minskning); ii) typ av arbetstillfällen (högre kvalifikationer – vilket ställer stora krav på vidareutbildning och omskolning), eventuellt med uppdelning i högkvalificerad kärnverksamhet och annan, mindre kvalificerad och lågavlönad verksamhet, eventuellt genom entreprenad; iii) stämningen på arbetsmarknaden (ökad oro). En deltagare ville se nationella eller europeiska arbetsmarknads- eller sysselsättningsprogram för att underlätta omvandlingen av sektorns arbetsmarknad och för att hjälpa dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster att själva erbjuda den utbildning och kompetensutveckling som krävs för att möta framtida behov på marknaden.

Några deltagare påpekade att man också skulle kunna minska de negativa effekterna på arbetsmarknaden med hjälp av en rad lagstiftningsåtgärder (alltifrån bibehållande av det monopoliserade området, över åtgärder som avskräcker ineffektiva marknadsaktörer från att ta sig in på marknaden, konkurrensbegränsning, stärkt anställningstrygghet som ett villkor för marknadsaktörernas licenser, till möjligheten för tillhandahållaren av samhällsomfattande tjänster att återinföra priskontroll om det uppstår finansieringsproblem för de samhällsomfattande tjänsterna). Förväntningen var att sådana stödåtgärder skulle kombineras.

Flera deltagare ansåg att sektorn måste ses i ett bredare perspektiv och befarade att postens konkurrenskraft som kommunikationsmedium skulle minska, om man inte reformerade den ”traditionella” sektorn, vilket indirekt skulle minska efterfrågan i de sektorer och hos de företag i postnätets tidigare led som är beroende av posten. Ett nationellt ministerium var mer direkt och menade att om man misslyckades med reformen skulle man på sikt göra de samhällsomfattande tjänsterna olönsamma i stället för att skydda dem.

F20

Lämna gärna avslutande anmärkningar som kan hjälpa kommissionen att ta fram 2006 års förslag i fråga om posttjänster.

Enligt ett stort antal deltagare snedvrider momsens oenhetliga tillämpning på posttjänster avsevärt den framtida konkurrensen inom postsektorn i fråga om hastighet, omfattning, spridning och form. Deltagarna var medvetna om att mervärdesskatten ingår i rådets behörighet och bekräftade att de hoppas på en lösning EU-nivå.

ANNEX 1

EUROPEAN COMMISSION

PUBLIC CONSULTATION ON POSTAL SERVICES

PART 2 – QUESTIONS

PUBLISHED 9 NOV 2006

GUIDELINES FOR APPROACHING THE QUESTIONS

The following questions address issues of particular interest and/or concern in the postal sector. Questions are ordered by theme, with some questions having a number of components. Respondents are invited to address all of the components in each question.

MARKET OPENING AND THE UNIVERSAL POSTAL SERVICE

UNIVERSAL SERVICE SCOPE

The universal postal service implies that EU Member States have certain basic postal services available for people and businesses for their personal and commercial activities, under conditions of availability, affordability, ensured quality and minimum delivery frequency. Such basic postal service products include postal items (correspondence, books, catalogues, newspapers), postal packages up to 10kg, and a registered and insured items service.

The key policy question is what services should be provided on a universal basis? Should the services provided be a broad range (e.g. include mandatory provision of many types of mail, small packets and parcels) or less broad (e.g. focusing on mandatory provision of single item 'consumer' mail)? Should this be an issue regulated at EU level or left to Member States?

Q1 In relation to the scope of the universal service:

- **What postal services should the universal service include?**
- **What steps should be taken by Member States to ensure that the universal services are clearly defined to reflect the needs of customers?**
- **Should the scope of universal service products be further harmonised at EU level, or should some elements remain an issue for Member States to determine based on users' needs and market developments?**

UNIVERSAL SERVICE OBLIGATIONS

The universal service was incorporated into the Directive to ensure availability of a minimum standard of postal services to all EU Member State users. In addition to the basic postal services that are to be provided (covered in Q1 above) the Directive also places other obligations on Member States, for example:

- Permanent provision of a postal service of specified quality at all points in their territory at affordable prices for all users
- Collection and Delivery of all universal service products at least 5 days per week
- To establish quality of service standards for all national universal services that are consistent with uniform cross-border quality of service standards set in the Directive
- Tariffs must be geared to costs
- The possibility to require uniform tariffs
- Universal service tariffs must be transparent
- No cross-subsidisation of universal services in the reserved area from revenues outside the reserved area

Q2

- **Are the current universal postal service obligations still appropriate?**
- **Should universal postal service obligations be applied uniformly?**

THE RESERVED AREA

The notion of a reserved area was introduced in the 1997 Postal Directive so as to harmonise the areas where monopolies existed and gradually but progressively reduce them. An important policy issue however for full market opening is to ensure that a universal service can be maintained.

Q3

Is a reserved area necessary to maintain a universal service? What are the risks and opportunities to ensuring a universal service in a competitive environment?

CALCULATING THE COST OF THE UNIVERSAL SERVICE OBLIGATION

One safeguard to ensuring universal service is the reserved area, but the Directive authorises a reserved area only to the extent necessary to ensure universal service. However to ensure that any safeguard mechanisms are proportionate, it would be necessary to calculate the costs (if any) of universal postal service. There are several ways to calculate the costs of universal service, but the Directive does not stipulate a methodology for doing this.

Q4

Should a common methodology for assessing the cost of universal service be determined (e.g. following the approach taken in telecoms), and if so, who should determine this? In broad terms what elements should be taken into account in this calculation?

UNIVERSAL SERVICE –SAFEGUARD MECHANISMS

Where it is necessary to ensure the ability of Member States to provide a universal postal service, the Directive envisages a number of safeguards.

Q5

Universal Service Provision - Safeguard mechanisms

In the absence of a reserved area, what safeguard mechanisms are needed to ensure the continued ability to provide a universal service that would be appropriate in a liberalised market, equitable to citizens (as both users and taxpayers) and competing market participants, as well as practical and cost effective to administer?

QUALITY OF SERVICE

According to the Postal Directive, quality of service targets should develop “in response to the technical, economic (e.g. increased technical efficiency of universal service providers) and social environment and to the needs of users.” There is therefore a need to find the appropriate balance between customers’ expectations and appropriate standards. Only cross-border mail targets for the fastest category of letter mail only are currently set at EU level, although domestic targets must also be compatible with it. Since the introduction of the first Postal Directive studies have indicated that overall domestic and cross border quality of service has greatly improved.

Q6

Should minimum domestic quality of service levels be further harmonised, to what degree of convergence, for which product types, and how should targets be set?

CONSUMER PROTECTION – COMPLAINTS AND REDRESS

The Postal Directive does not contain detailed rules or procedures for redress where domestic quality targets are not met, although National Regulatory Authorities are charged with ensuring corrective action is taken where necessary, and ensuring complaint procedures are in place. Member States presently determine whether a redress mechanism is required, and determine the appropriate balance of redress vs. incentives in the form of compensation /penalty fines or incentive schemes through price control regulation.

Q7

Should complaint and redress procedures be strengthened at EU level; if so, what proportionate intervention would be needed, taking into account experience with existing approaches?

STANDARDISATION

The Directive recognises the broad consensus on the role standardisation plays to ensure harmonisation of technical methods at community level within the universal service, in particular for external measurement quality of service measurement using independent and reliable methods. The Directive also envisages facilitating inter-operability of postal service providers. Standardisation may also however provide a level of consumer protection, for example in the areas of quality of service and handling of complaints.

Q8

What role should standardisation play in the future postal marketplace?

ENSURING FAIR COMPETITION VS. REGULATORY BURDEN

AUTHORISATION AND LICENSING

The Postal Directive allows EU Member States to introduce two types of regulatory controls for competitive postal services – general authorisations and individual licensing. In practice however some schemes appear to have created obstacles to the free provision of services/establishment and/or not being proportionate or justified to the public interest at stake in a number of ways: by introducing requirements not directly authorised by the Directive (e.g. capital and technical requirements), by requiring individual licenses to companies that allegedly provide non-universal services, by imposing blanket conditions without ex-ante analysis (e.g. imposing universal service obligations to several companies). Other issues not addressed by the Directive have also been the source of complaints, such as the allegedly excessive penalties imposed for non-respect of authorisation conditions or information requirements.

A number of options exist with respect to authorisation and licensing, these include:

1. Abolishing the use of individual licenses. All sector specific conditions are applied through a general authorisation scheme.
2. Maintain the existing situation (the use of individual licenses and general authorisations continues to be allowed under existing conditions).
3. Widen the conditions for the possible use of licenses and general authorisations.
4. Clarifying and harmonising further: the range of services that may be subject to authorisation, the types/form of authorisations that may be introduced (including individual licenses) and the range of conditions that may be associated with authorisations.

Q9

Respondents are invited to comment on these options, including, where appropriate the nature of conditions that may be associated with authorisations, (in particular universal service obligations), to whom associated conditions should be applied, and how they are to be enforced.

ROLE AND RESPONSIBILITY OF NATIONAL REGULATORY AUTHORITIES

Although the intention of the Directives was to harmonise the NRA activities, recent developments suggest that the flexibility in the current Directive is resulting in asymmetric regulation due to the differences in the legal framework of Member States.

Concerning the financing of separate/independent National Regulatory Authorities by introducing fees on companies that operate in the sector, some common rules/principles intended to achieve minimum uniformity in terms of justification, proportionality and non discrimination, may be appropriate.

Q10

Building on the Postal Directive’s objectives, are more precise definitions needed concerning the independence, role and responsibilities of NRAs?

Q11

Should the detailed definition of regulatory tasks and the sharing of best practice be facilitated by setting up a European Group of Postal Regulators, or progressed through existing bodies?

Q12

Should measures determining the financing of NRAs be prescribed at EU level, or left to Member States to determine?

ACCESS TO POSTAL INFRASTRUCTURE - DOWNSTREAM NETWORK ACCESS

The Postal Directive contains non-discrimination requirements that apply “whenever universal service providers apply special tariffs”, to activities such as downstream access. However the Directive does not specify whether downstream access should be required and the situation in MS is diverging in terms of voluntary offer of downstream access, and the extent to which it is regulated.

In this context the key policy issue is to what extent the non-discrimination requirement of the existing Directive complemented by EU competition law, ensures that access based competition is on an equal basis with ‘end-to-end’ or ‘competing network’ based competition.

Q13

Should the Postal Directive’s provisions on downstream access be maintained or is a more detailed mandatory model necessary?

ACCESS TO POSTAL INFRASTRUCTURE – OTHER FACILITIES

It has been suggested that removal of limitations on access to some specific postal infrastructure is indispensable in a multi-operator environment. NRAs could become responsible for ensuring that competing market operators should have equal access to:

- Post Office Boxes (i.e. delivery boxes- not collection boxes)
- Postcode data
- Change of Address Data

It has also been suggested that all domestic operators should have the possibility that undeliverable mail can be returned to sender via another universal service provider in their Member State.

Q14

Leaving aside the issue of downstream network access to which elements of the postal infrastructure should equitable access be required, and how should this be remunerated? Which elements, if any, would best be prescribed at EU level?

COST ACCOUNTING AND PRICE CONTROLS

COST COVERAGE AND TERMINAL DUES

The Directive leaves cost coverage, affordability and the choice and application of a uniform tariff largely to Member States' discretion.

Q15

Cost Coverage:

- **Cost coverage: should the authorisation for the imposition of uniform tariffs be applicable to all universal service products? How should the decision on uniform tariffs vs. cost coverage be regulated?**
- **Should the Directive's provisions on terminal dues be maintained?**
- **In the framework of EU competition law, should the postal Directive's provisions for achieving non-discrimination in respect of special tariffs be maintained?**

COST ACCOUNTING RULES

The obligations of the Postal Directive have been substantially transposed by implementing legislation. However transparent accounting practices are not yet in place in all Member States, and their detailed application may differ, with important implications for the existence of a 'level playing field'.

Q16

Cost Accounting

- **Are the current cost-allocation principles in the Directive unnecessarily rigid?**
- **Are the cost accounting rules in the Directive too rigid or too open, or insufficiently clear? Should a common cost allocation methodology be made mandatory?**
- **What should be the level of public disclosure of regulatory accounts of universal service providers, and would full market opening change the appropriate level of disclosure?**

PRICE CONTROLS

Price controls are used by some Member States to ensure the Community objective of affordable universal postal services.

Q17

Should price controls be restricted to postal services provided under conditions of market dominance? If so, in broad terms, how should dominance be assessed, at what level, and by whom?

MARKET OPENING AND ECONOMIC AND SOCIAL IMPACTS

The Postal Directive recognises that the establishment of the internal market in the postal sector is of importance for “the economic and social cohesion of the Community, in that postal services are an essential instrument of communication and trade” (97/67/EC, Recital 2). The 2002 Amending Directive recognises that setting a long term timetable for gradual market opening is important both for the long term viability of the universal service and the continued development of modern and efficient posts. These arrangements, were designed to “enable the universal service providers to complete the process of adapting their operations and human resources to conditions of greater competition without upsetting their financial equilibrium and thus without jeopardising the safeguarding of universal service” (Directive 2002/39/EC, Recital 23).

Q18

Do you envisage overall economic growth in the postal sector following full market opening and how might this develop over time? What will be the impact on employment?

The Directive requires the Commission to produce a “prospective study” on the impact of full market opening on the universal service, which will inform the Commission’s 2006 Proposal, and its impact assessment.

Q19

What positive or negative social impacts could result from full market opening? How might negative impacts be avoided or limited?

OTHER

Q20

Please add any final comments you feel may be helpful to the development of the Commission’s 2006 Proposal on Postal Services.

STAKEHOLDER IDENTIFICATION

Q21

Please explain the nature of your interest in the sector (or that of your organisation), and in what capacity you are responding to this consultation. Anonymous contributions to Part 2 are not possible.

Annex 2

PUBLIC CONSULTATION ON POSTAL SERVICES - Second part

Respondents to Part 2 of the public consultation:

1. Bulgarian Posts PLC
2. TICo Group Ltd (Ireland)
3. Testcom Prague
4. UNI Europa Postal
5. SNTCT National Union of Posts and Telecommunications Employees (Portugal)
6. UPEP Union of Cyprus Postal Employees (Cyprus)
7. Postcomm (UK)
8. Federation of Swedish Farmers
9. Belgium Ministry for Public Enterprises
10. CGSP Centrale Générale des Services Publics Post Belgium
11. Member of Parliament Flemish Party (Social Democrat Party)
12. IBPT Institut belge des services postaux et de télécommunications (Belgium)
13. EATA/Hellenic Post (Greece)
14. Dutch Ministry of Economic Affairs
15. BCA Belgian Courier Association
16. UPS United Parcel Service (Poland)
17. UPS United Parcel Service (Belgium)
18. EEA European Express Association
19. APOE Associação Portuguesa dos Operadores Expresso (Portugal)
20. Correos (Spain)
21. ENPA European Newspaper Publishers' Association
22. Postes et Télécommunications Luxembourg
23. Postwatch (UK)
24. BEUC European Consumers Organisation
25. DI Dansk Industri (Danmark)
26. An Post, (Ireland)
27. PPA Periodical Publishers Association (UK)
28. Poczta Polska (Poland)
29. European Blind Union
30. ONCE Oficina Técnica Asuntos Europeos (Spain)
31. Poste Italiane (Italy)
32. ANEC European Association for the Coordination of Consumer Representation in Standardisation
33. Institut Luxembourgeois de Régulation
34. Post Austria
35. Royal Mail (UK)
36. Représentation Permanente de la France auprès l'Union européenne
37. FFPI (The Free and Fair Post Initiative)
38. National Post and Telecom Agency (Sweden)
39. Austrian Federal Economic Chamber
40. Swedish Movement Council for Rural Development
41. Mail Users Association (UK)

42. Hungarian Newspaper Publishers' Association
43. PPA Periodical Publishers Association (UK)
44. DPWN Deutsche Post World Net (Germany)
45. CFDT-F3C Confédération Européenne des Syndicats et Uni-Europa Poste (France)
46. CWU Communication Workers Union (UK)
47. La Poste (France)
48. IMX International Mail Distribution (France)
49. CELSIG Comité européen de liaison sur les services d'interet general
50. E-BOX (France)
51. DIHK Deutscher Industrie- und Handelskammertag (Germany)
52. La Poste/ De Post (Belgium)
53. Asterion S.A.S. (France)
54. Irish Charities Postal Users' Forum
55. Test-Achats (Belgium)
56. ANACOM Autoridade Nacional de Comunicacoes (Portugal)
57. Council of Slovak Postal Workers (Slovakia)
58. TNT/ TPG Post (Netherlands)
59. BDMV Belgian Direct Marketing Association Postal Affairs Taskforce (Belgium)
60. CTT - Correios de Portugal (Portugal)
61. BIEK Bundesverband Internationaler Express-und Kurierdienste e.V. (Germany)
62. FEDMA Federation of European Direct & Interactive Marketing
63. PUG Postal Users Group
64. DDV Deutscher Direktmarketing Verband (Germany)
65. FPF Fria Postoperatores forbund (Sweden)
66. OCU SPA (Spanish Consumer association)
67. OPTA Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (Netherlands)
68. ENCB Estonian National Communications Board
69. Goete Grund
70. BvDP e.V. Federal Association of German Postal Providers Germany)
71. CEEP European centre of enterprises with public participation and of enterprises of general economic interest
72. VOZ Austrian Newspaper Association
73. Posta Slovenjie (Slovenia)
74. Syndicom Swiss Communicarion Union
75. Redmail Logistik & Zustellservice GmbH (Austria)
76. Llys Clwyd Welsh Language Board
77. Askol ha Brug Pipe Band Chardon et Bruyère
78. Rabobank Nederland Groep ICT (Netherlands)
79. Ministerie van Financien Belastingdienst/CFD
80. Mr Michel Béraud ESE Engineer (France)
81. Akionsforum Mehr Farbeim Postmarkt (Germany)
82. Intellect UK
83. S.L.C-C.G.I.L (Italy)
84. UGL Comunicazioni (Italy)
85. FAILP-CISAL (Italy)
86. SLP-CISL (Italy)
87. Irish Commission for Communications Regumation
88. Polish Ministry of Transport and Construction
89. FAEP European Federation of Magazine Publishers
90. Public Postal Services Providers of Danmark, Finland, Iceland , Norway and Sweden
91. FO-COM Federation Syndacaliste Force Ouvriere de la Communication (France)
92. Ligue Braille asbl

- 93 CGT-PTT Fédération nationale des salariés du secteur des activités postales et de la télécommunications (France)
- 94 Bench Bruun (Danish Law Firm)
- 95 Spring Global Mail (Netherlands)
- 96 Gemeindevertreter Kleinwalsertal (Austria)
- 97 Advokatfirman Lindahl (Swedish firm law)
- 98 EICTA Building digital Europe
- 99 CC.OO Correos (Spain)
- 100 CSF Confédération Syndicale des Familles FR
- 101 Hungarian Post Co. Ltd.
- 102 Vereinte Dienstleistungsgewerkschaft (ver.di)

- 103. VKE Dutch Association of Courier